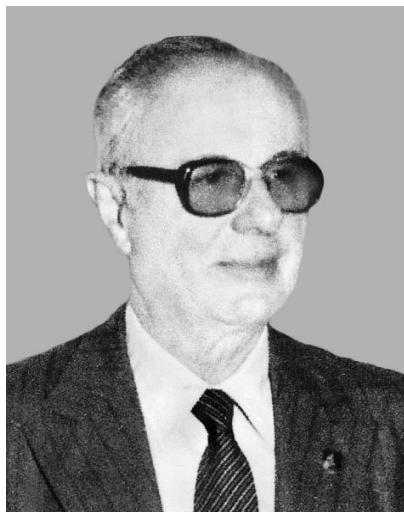

МАКСИМ'ЮК Степан Дмитрович (16. 06. 1927, Ужгород — 11. 04. 2012, м. Нью-Йорк, США) — колекціонер, музично-громадський діяч. Член УВАН, НТШ у США. Закін. Вашингтон. університет зі ступ. бакалавра (1961), магістра (1964). Від 1949 мешкає у м. Трентон (шт. Нью-Джерсі, США). 1955–87 — радіо-продюсер міжнар. відділу радіостанції «Голос Америки». Від 1987 — на пенсії. Власник однієї з найбільших у світі колекцій укр. звукозапису: бл. 3 тис. платівок із записами від 1900-х рр. з колиш. СРСР, Австро-Угорщини, Польщі, Німеччини, США, Канади, Великої Британії та ін. (нар. пісні, опери, церк., хор. та інструм. музика, поезія); магнітофон. записи концертів, конф., доповідей, інтерв'ю з видатними особами України (від 1960-х рр.); компакт-диски. М. — автор наук. праць з укр. звукозапису та дискографії. Видав альбом та касету бандуриста З. Штокалка «О, думи мої» (1970, 1985), брав участь в упорядкуванні альбому «Народна музика в Америці» (виданий 1976 Б-кою Конгресу у Вашингтоні; вміщено 8 укр. пісень), компакт-диску

«Українська народна музика» (1994). Був звукореж. касети «Тюремні вірші Бориса Антоненка-Давидовича» в мист. читанні його внука О. Тимошенка; записав на стрічку проповіді митрополита В. Липківського (читав М. Француженко; обидві — 1989).

Основні праці

Співає Соломія Крушельницька // Новий шлях. 1964. Ч. 40, 41; Соломія Крушельницька та її фонографічна спадщина // Вісті. 1965. № 3–4; Справа запису останніх грамофонних платівок О. Кошиця // Там само. 1966. № 3–4; 1967. № 1; Голкою по платівках // Свобода. 1968, 20–21 груд.; «Грай, Бандуро» – найновіша платівка Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка // УВ. 1980. Ч. 9; Дискографія Шевченкіани // Сучасність. 1990. Ч. 3; Національний архів звукозапису України // Родовід. 1994. № 7; «Ще не вмерла Україна» у звукозаписах // УМГ. 1997. № 3; Ще про звукозаписи української духовної та релігійної музики // Наша Віра. 1998, 9 верес.; Призабутий голос. Сопрано Олександра Гвоздецька // Америка. 2000, 23 верес.; Це про легендарну Соломію // Свобода. 2001, 12 січ.; 3 історії українського звукозапису та дискографії. Л.; Вашингтон, 2003; Бібліографія українських звукозаписів 1903–1995. Л., 2014.

Рекомендована література

1. Степан Максим'юк – колекціонер і дослідник українського звукозапису // Бібліографія українознавства. 1994. Вип. 2;
2. Савицький Р. Степанові Максим'юку 75 літ // Musica humana. Л., 2003. Вип. 1;
3. Ясіновський Ю. 85-те літо Степана Максим'юка, дослідника й колекціонера українського звукозапису // Каллофонія: Зб. наук. ст. Л., 2012. Вип. 6.

П. В. Одарченко, Ю. П. Ясіновський

Бібліографічний опис:

Максим'юк Степан Дмитрович / П. В. Одарченко, Ю. П. Ясіновський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60978>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).